

(המשך מעמוד 29)

שיהיו 300 דולר לחודש — שכר של דירה ממוצעת בתל-אביב. אחרי שישה חודשים הראשונים יהיה על צמח לשלם שכר דירה כפול: 600 דולר לחודש. שכר כזה בוודאי מעלה גיחוך על שפתיו של כל בעל-מיסעדה בעולם.

ברגרא טוען כי התשלום הזה הוא סביר, בהתחשב בעובדה שעל האמרגן צמח יהיה לבנות את המיסעדה, וכי אחרי תקופה מסוימת — ברגרא, אינו יודע בדיוק מה אורך התקופה, יקבל מרכז-הירידים לידיו את המיסעדה.

בהווה יש פרק שלם, המוקדש ל"שאלה מה יקרה אם יהיה על צמח לפי נות את המיסעדה שהוצאו על-ידו יכולה קונגרסים יודקק לשיטחה, ויבקש לעשות

משהו. מועצת-המנהלים מאשרת את הר החלטה שלו כאילו היתה חותמת-גומי. המנכ"ל מספר כי אחרי האישור מתנהל משא-ומתן עם חברות שונות, שמשום מה אינן מצליחות לזכות בחוזה. ואז מבקר המנכ"ל, ביחד עם המהנדס, בי חברה של אלוני, המספקת שיש יקר יותר מזה שהוצע על-ידי החברות האחרות (משום שהוא מתוצרת חוץ) ואלוני זוכה בעבודה. או, במיקרה של המיסעדה, מתנהלת שיחה בין המנכ"ל ובין צמח — וצמח זוכה בויכיון נוח במיוחד. אותה מתכונת בדיוק פעלה גם בפרשת הכיסאות למרכז-הקונגרסים, שהזוכה בכתבה הקודמת. (העולם הזה 2367) תחילתה לה הופיעו כמה חברות שביקשו לייצר את הכיסאות. אף אחת מהן לא קיבלה את המיכרו. ואז נזכר ברגרא ביצרן

הכלכלי יעקב מרידור, אינו מודאג. הוא בטוח בגב הפוליטי שלו. פרשה בפני עצמה היא הביקורת הנהוגה בחברת מרכז-הירידים. ה"מנכ"ל החדש, ברגרא, טוען בתוקף רב כי כאשר הוא קיבל את משרתו הרמה, הוא בא לחברה מושחתת, כדבריו. כדי לבסס דברים המורים אלה, הוא מספר כי המנכ"ל שקדם לו, ושנפטר בינתיים, העניק "מיכרוים לכל החיים" במחירים אפסיים. ברגרא טוען כי הוא הנהיג מינהגים חדשים, ואם כי הוא לא הצליח עדיין, "לבער את כל השחיתות" ועדיין "יש כאן אנשים שמתעשרים", הוא הצ-

אחרי שהתחילה תקירת העולם הזה

מונע לפתע מבקר חדש לחברה של בר-

גרא, אחרי ששנתיים לא נערכה ביקורת

האיטלקי קסטלי, הוחלט שהוא הטוב ביותר. מדוע נהגת מועצת-המנהלים באופן חביב כל-כך במנכ"ל?

בו שימוש אחר. דרישת-פינוי יכולה ל"בוא מצידו של מרכז-הירידים אחרי תקיר פה של שש שנים, בלי כל הגבלת זמן. אם תבוא דרישה כזאת, תצטרך החברה העירונית לשלם לאמרגן צמח, את כל סכומי ההשקעות שהוצאו על-ידו לשם הקמתה, תכנונה, בנייתה וריהוטת של המיסעדה."

האמרגן צמח מקבל למעשה, על-פי חוזה זה, שטח עצום מן החברה העירי. רונתה, הוא מתחייב לבנות על השטח מיסעדה בת 700 מקומות, לשלם מורת הויכיון שכר-דירה אפסי. נכון, הדבר, ש"אחרי 25 או 30 שנה יעבור המכנה של המיסעדה לרשות חברת-הירידים, אנשים המתמצאים בתחום המיסעדות יודעים כי מיסעדה, שיש בה 700 מקומות יכולה לתחזיר את ההשקעה במבנה תוך זמן קצר יחסית.

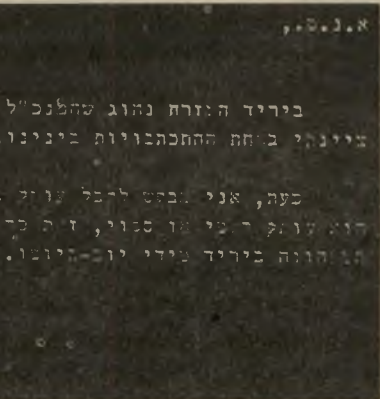
הסכם נדב מזה קשה למצוא. את האמרגן שמאל צמח אי-אפשר היה להשיג לצורך תגובה, מכיוון שהוא היה בחו"ל. פרקליטו, עורך-הדין רפאל דינרי, אמר להעולם הזה כי צריך לזכור שעלות הקמתה של המיסעדה מוערכת בסכום הר עולה על חצי מיליון דולר. לצמח לא יהיה חופש פעולה מוחלט לגבי ניהול המיסעדה, קביעת מחירה, רמתה, שעות הפתיחה שלה. כל אלה יהיו בסיקוח חברי רת הירידים. לדברי דינרי הנוגים הסדרים כאלה בין מוסדות ובין גופים פרטיים גם במקומות אחרים הוא הדגיש, כי אחרי תקופת הר זיכיון תקבל החברה את המבנה של המיסעדה.

הליברלים

מחפיים?

הן בפרשת השיש והן בפרשת המיסעדה מתגלה אותה תמונה עגור מה: המנכ"ל, שידו בכל, מחליט לעשות

ביריד החדש נהוג שהמנכ"ל חותם על המכתבים, וזאת כבר ציינו בביחה ההתכתבויות בינינו.

werden, sprachen wir dabei auch über die deutsche Kohle, den Kohlenhandel (und -verwertung in Deutschland. In Ihrer Eigenschaft als stellvertretender Vorsitzender der neu gegründeten Israel National Coal Company äußerten Sie den Wunsch, entsprechende Firmen und Organisationen in Deutschland besuchen zu wollen, die auf diesen Gebieten tätig sind. Vielleicht könnten Sie mir gelegentlich

קטע ממיכתב של נספח-כרכני באומר אל מנכ"ל ברגרא "סגן-יו"ר החברה הלאומית לפחם"

ליח, להביא למצב שבו יש "מיכרו על כל דבר". הערכותיו של ברגרא על אופן ניהול החברה לפניו, מנוגדות לחלוטין לחוותי הדעת של מלא-מקום ראשי-העיריה, יצחק ארצי ויו"ר ההנהלה, הח"כ צבי רנר. המנכ"ל שקדם לברגרא דאג לתעד את כל מעשיו במימסמים, שהיו חתומים על-ידו ועל-ידי הסמנכ"ל.

אותו סמנכ"ל המשיך ככהונתו במשך תקופה קצרה גם תחת ברגרא, וכבר בתחילת עבודתם המשותפת התגלעו ביניהם חיכוכים. חיכוכים אלה הגיעו לידיעת יו"ר ההנהלה, הח"כ צבי רנר. כבר בתחילת כהונתו של ברגרא שיגר אליו רנר שני מיכתבים תקיפים, שבהם הוא תבע ממנו לחתום על מיכתבים. רנר כתב (ראה גלופה):

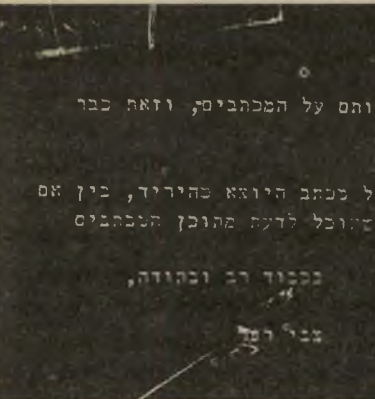
"ביריד-המיוזר נהוג שהמנכ"ל חותם על מיכתבים, וזאת כבר ציינתי באחת ההתכתבויות בינינו. כעת אני מבקש לך קבל עותק מכל מיכתב היוצא מהיריד, בין אם הוא עותק רישמי או סמוי. זאת כדי שאוכל לדעת מתוכן המיכתבים את המתווה ביריד מדי יום ביומו."

אחד ההסברים האפשריים הוא ההסבר הפוליטי. ברגרא קיבל את מינויו מן המפלגה הליברלית שבליוכוד. הוא פעיל במפלגה הזאת בענייני כספים. בפירסום אודותיו שהופיע בגרמניה אף נאמר כי הוא "גיוזר המפלגה הליברלית". דבר שאין בו אמת. האם מחפיים עסקני הר ליברלים על המנכ"ל הנמרץ של החברה העירונית?

בראשות מועצת-המנהלים של החברה עומד מלא-מקום ראשי-העיריה, יצחק ארצי, שהוא חבר המפלגה הליברלית הר עצמאית. אך יו"ר ההנהלה הפעילה הוא חבר-הכנסת צבי רנר, איש מפלגתו של ברגרא. המנכ"ל, לפי עדות עצמו, יודע לשחק בין שני המנהלים שלו. פעם הוא "מדווח לרנר ואז ארצי כועס", ופעם הוא "מדווח לארצי ואז רנר כועס".

ארצי כועס. כנראה, קצת יותר. הוא אף תבע לשים קץ למצב שבו לא ברור מי ממונה על החברה, וגם הציע את התפטרותו כיו"ר ההנהלה. ברגרא, שר בחודש שלפני הבחירות לכנסת העשירי רית עבד במטה-הבחירות של שרהעל

ברוח זו כתב רנר מיכתב נוסף, והוא נענה רק אחרי כמה חודשים. ברגרא לא הבין ממה נובעת הדרישה של רנר שהוא יחתום על כל מיכתב היוצא מה-יריד. גם רנר לא היה מוכן לפרש למה הוא התכוון במילים "עותק רישמי או סמוי", ומה פירושו של "עותק סמוי". אך לפרשה זאת יש הסבר פשוט. בר-גרא נהג לתבוע מן הסמנכ"ל שלו לחתום על מיכתבים מסוימים. הסמנכ"ל, שה-שש להסתבך, סירב לחתום. גם בר-גרא לא חתם. עד שבאה דרישתו המפורשת של רנר. הסמנכ"ל פרש מתפקידו בתורה לפני המועד, לפי דרישתו של

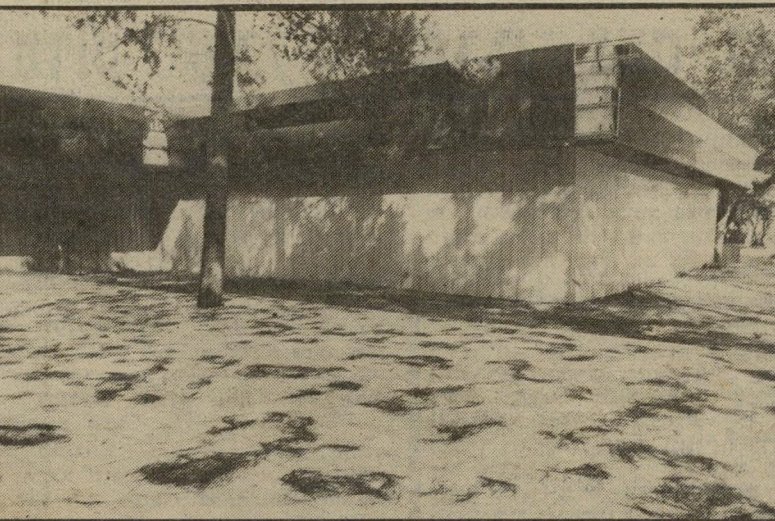

מיכתב של יו"ר רנר למנכ"ל ברגרא "עותק רישמי או סמוי"

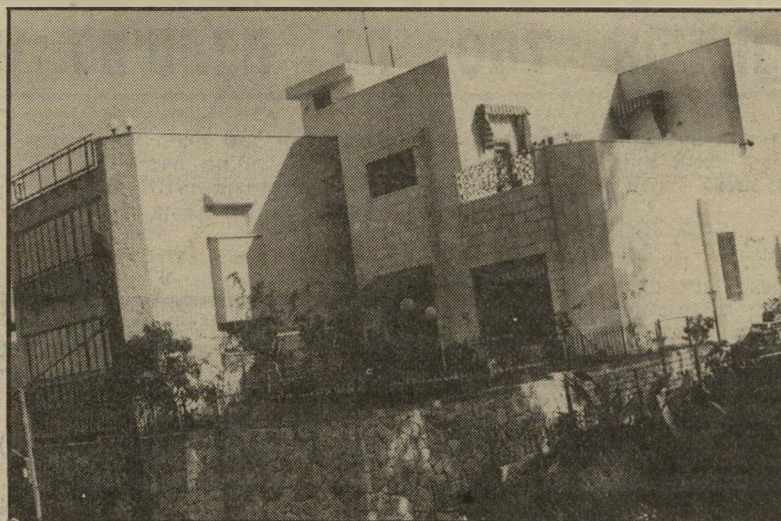
ברגרא. למעשה נוצר מצב שבו לא יכלו חברי מועצת-המנהלים לדעת מה מתרחש בתכירי — והיה עליהם לסמוך על דבריו של ברגרא לבדו. זאת משום שבמשך שני חיים ימים לא היתה בחברה כל ביקורת. רואה החשבון של החברה היה עורך-הדין אמנון רוזנשטיין, המקורב למפלגה הליברלית, והוא גם פרקליט של כמה מהחברות של המיליארדר שאול אייזנברג. המבקר שהתמנה לחברה היא שמעון יעקובוביץ, פקיד בכיר בעיריית תל-אביב. על החידושים בתחום הביקורת מוכן המנכ"ל להרחיב את הדיבור.

בר-גרא: רבותי, אני רוצה לספר לכם סיפור מסויים. אני מיניתי פה מבקר חדש. אני ולא אחרים. העולם הזה: מתי? בר-גרא: לפני שלושה שבועות. העולם הזה: אתה, לא אחרים? בר-גרא: אני הבאתי לישיבת מועצת-המנהלים. העולם הזה: לא היה קודם (מב-קר)? בר-גרא: היה, אבל האיש לא היה בא. זה היה פקיד עירוני... העולם הזה: יעקובוביץ? בר-גרא: יעקובוביץ. אבל עכשיו יש חדש. העולם הזה: (יעקב) ויעקובוביץ? בר-גרא: כן. העולם הזה: ואתה מינית אותו? בר-גרא: אני פניתי למועצת-המנהלים וביקשתי לחלופי. הוא לא היה בא, יעקובוביץ. העולם הזה: שנתיים מאז שנק-

המשך מעמוד 64)

בניין מרכז הקונגרסים ליד הירוקן חזית של שיש

הווידה של ברגרא ברמת-גן חזית של שיש